

nen nedsættes med 35 pct.-afgiften, og det herefter resterende beløb udgør tillægsskat-ten.“

2. I § 50, stk. 2, tilføjes som 3. og 4. pkt.:

„For ægtefæller, der er sambeskattet i hele indkomståret, kan de sammenlagte fradrag ikke overstige 3.000 kr. En eventuel nedsæt-

telse til dette beløb foretages i den del af hver ægtefælles fradrag, der overstiger 1.500 kr.“

§ 3.

Loven har virkning fra og med indkomståret 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

Formålet med lovforslaget er at søge området for den gifte kvindes særskilte beskatning udvidet ved visse ændringer af kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven.

Kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven er senest ændret ved lov nr. 508 af 2. oktober 1974. Behandlingen af denne lov findes således omtalt i Folketingstidende 1973-74:

	spalte
Lovforslaget, tillæg A	2753
Fræmsættelsen	6284
1. behandling	6567
Udvalgsbetænkning, tillæg B	1391
2. behandling	8223
Tillægset betænkning, tillæg B	1663
3. behandling	8535
Forslaget som vedtaget, tillæg C	537

Almindelige bemærkninger.

Ved kildeskattens gennemførelse i 1970 blev en væsentlig del af hustruindtægterne gjort til særskilt indkomst for hende. Det var hendes arbejdsindtægter, hvadenten de hidrørte fra selvstændig virksomhed eller ved arbejde for fremmede, samt en række indtægter, der typisk træder i stedet for arbejdsindtægter, som f.eks. arbejdsløshedsunderstøttelse og pension i ansættelsesforhold.

Fra 1973 udvidedes området for særskilt beskatning, således at bl.a. pensionsudbetalinger til hustruen efter folkepensionsloven eller invalidepensionsloven kom med under den særskilte beskatning.

I februar 1974 har udvalget til forbedring af kildeskatten (Dahlgaard-udvalget) afgivet betænkning indeholdende forslag til en videregående særskilt beskatning af hustruer.

Forinden der eventuelt gennemføres en ophævelse af sambeskatningen som foreslået af Dahlgaard-udvalget, finder regeringen, at der må ske en nærmere overvejelse af de problemer, dette rejser. Det er især forslaget om, at hver ægtefælle skal betale skat-

ten af sin del af formueindtægterne og fradrage sine renteudgifter, der rejser problemer. Det må herunder undersøges, hvilke muligheder der vil være for at modvirke skattemæssige transaktioner mellem ægtefællerne.

Man finder det derimod rimeligt, at man nu gennemfører Dahlgaard-udvalgets forslag om, at hustruen selv skal beskattes af sine indtægter af pensionsordninger, livsforsikringer og indeksordninger og selv have sine fradrag efter pensionsbeskatningsloven. Dette gælder i øjeblikket kun, hvis der er tale om en ordning med arbejdsgiverbidrag.

Det kan vel ikke undgås, at der herved kan overføres indtægt fra beskatning hos manden til beskatning hos hustruen. Hustruen skal dog være ejer af forsikringen, og forsikringen bliver normalt først virksom, når hun bliver 60 år (livrente) eller forinden invalideres (invaliderente), eller når ægtefællen dør (overlevelsesrente). Sådanne overførsler kan derfor næppe betragtes som skattemæssige misbrug.

På den anden side må fradrag til de omfattede ordninger ske hos hustruen uden hensyn til, om det i det konkrete tilfælde ville give en større skattebesparelse om fradraget som hidtil skete hos manden.

Særbeskatningen skal også omfatte udbetalinger efter indeksordninger (fra hustruens 67. år) samt indbetalinger til sådanne ordninger. Endvidere fragår præmier og bidrag til kapitalforsikring, børneopsparing, selvpensionering, sygeforsikring m.v., der er omfattet af maksimumsgrænsen på 3.000 kr.

Det er samtidig foreslået, at visse andre ydelser som underholdsbidrag, aftægt og lignende også skal beskattes særskilt hos hustruen, henholdsvis fradrages af denne. Af praktiske grunde er det dog foreslået, at det kun skal gælde ydelser, hun alene modtager eller yder, og ikke ydelser hun og ægtefællen modtager eller yder under ét.

Tilsvarende skal hustruen selv beskattes af indtægt ved gaver og legater.

Der vil ikke ved den automatiske forskudsregistrering for 1976 kunne tages hensyn til de ændrede